

18.1.1011

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות באת כחו,
עוה"ד שני בצלאל מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי משרד
הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר אמיר קושניר ת.ז. 01.01.1976 רופא מורשה, בעל רשיון מס' 0000000000 ובעל תואר
מומחה ברפואת ילדים, ע"י ב"כ עוה"ד ערן קייזמן

הנקבל

החלטה

1. הקובלנה -

ד"ר בועז לב המשנה למנהל הכללי של המשרד הבריאות הגיש כנגד הנקבל קובלנה, על כי
הנקבל גילה רשלנות חמורה במילוי תפקידו כרופא מורשה, כאמור בסעיף 41(3) לפקודת
הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז - 1976 (להלן - הפקודה). זאת בקשר לטיפול שניתן
לתינוק, במהלך הלילה שבין ה-3.10.2006 לבין ה-4.12.2006, אז כהן הנקבל כמנהל
מחלקת ילודים, טיפול נמרץ פגים וילודים בבית חולים פוריה בנהריה (להלן - בית
החולים) והיה הנקבל כוון במחלקת טיפול נמרץ פגים וילודים בבית החולים.

2. הוועדה -

שר הבריאות מינה אותנו הח"מ, להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן - הוועדה).

3. החלטת הביניים -

ביום 11.7.2010, ניתנה על ידינו החלטת ביניים בקובלנה, לפיה לדעתנו הנקבל גילה,
במקרה זה, התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) (להלן - החלטת
הביניים), המצ"ב.

ביום 16.12.2010, הופיעו בפני הוועדה ב"כ הקובל, הנקבל ובא כחו וטענו לעניין אמצעי המשמעת הרלבנטי בנסיבות העניין.

טענות ב"כ הקובל -

ב"כ הקובל טענה, כי לאור החלטת הביניים, בנסיבות העניין, אמצעי המשמעת הראוי יהא נזיפה.

כפי שנקבע בפסיקה, על התגובה העונשית המשמעתית, להעביר מסר ברור בכל האמור לכללי המותר והאסור, במסגרת פעילותו המקצועית של הרופא.

השיקול המרכזי בענישה המשמעתית הוא האינטרס הציבורי, אמון ציבור החולים ברופאים והגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה. ולפיכך השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברין המשמעת, הם עניין משני שיש לשקול, אם בכלל.

המדובר, במקרה זה, במנהל מחלקה, רופא בכיר שנמצא אשם בהתנהגות שאינה הולמת. לאור מעמדו של הנקבל, יש חשיבות לכך שהענישה המשמעתית, תבטא מסר ברור. מאידך יש לתת את הדעת לכך שהנקבל עומד בראשה של מחלקת טיפול נמרץ בפגים וילודים בבית החולים פוריה בנהריה והמשך תפקודה התקין של המחלקה, מהווה אף הוא אינטרס ציבורי חשוב.

בנסיבות האמורות, בנסיבות המקרה הספציפיות, אמצעי המשמעת הראוי הוא נזיפה בלבד.

טענות ב"כ הנקבל -

בנסיבות העניין, אמצעי המשמעת הראוי הוא התראה.

בקובלנה נטען שהנקבל חטא בעבירת משמעת בדרגה חמורה ביותר ובסופו של יום בהחלטת הביניים נמצא שהפגם בתנהלות הנקבל מצוי בדרגת חומרה פחותה באופן משמעותי.

לאור האמור בהחלטת הביניים, מדובר בעניין מקצועי ובטיפול שהיה על הנקבל לתת לתינוק, לדעת הוועדה ולא מדובר ברשלנות חמורה במילוי תפקידו של הנקבל.

הנקבל רופא ותיק, הפועל מזה כ-32 ומרביתו בתחום הטיפול בפגים. הנקבל מנהל את המחלקה בפוריה בהצלחה. המדובר באיש מקצוע טוב היודע את עבודתו.

הרתאה, מבטאת באופן נכון את החלטת הביניים ולא תביא לפגיעה לא מידתית בנקבל.

הנקבל טען -

אף שהוא מכבד ומוקיר את החלטת הביניים שקיבלה הוועדה, הוא סבור שהוא נהג במקרה זה באופן ראוי, מבחינה רפואית. מבחינה מקצועית, הוא חולק על העמדה הרפואית העולה מהחלטת הביניים.

המלצת הוועדה -

5

על כפות המאזניים, במקרה זה, עומדות החלטות מקצועיות טיפוליות, שקיבל הנקבל, בקשר לטיפול בתינוק שפיתח מצוקה נשימתית קשה, אשר הצריכה אשפוז ביחידה לטיפול נמרץ בילוד. למרות שהתינוק נזקק לחמצן בריכוז מירבי, בכל שלבי הטיפול, בלא שחל שיפור במצבו, שמתחילה היה קשה, ואף שלפחות משעה 02.00 חלה החמרת במצבו, הנקבל החליט על המשך בהנשמה קונבנציונלית, תוך עליה מתונה בלבד בלחץ ההנשמה הממוצע (אך לא מעבר ללחצים בינוניים) ובחר להימנע מטיפול אגרסיבי, כנדרש בנסיבות אלה. הנקבל פעל כאמור לטענתו, בשל חשש, מהתפתחות תופעות לוואי.

בנסיבות האמורות, בהנתן שמדובר בשיקול דעת מקצועי, הבאנו בגדר שיקולינו, בהחלטת הביניים, אך עניינים שאין מחלוקת לגביהם, מבחינה מקצועית. לפיכך, שעה ששקלנו אם יש מקום לראות בהתנהלות הנקבל, בעניין זה, עבירת משמעת, לא הבאנו בחשבון דרכי טיפול אפשריות ומקובלות, שהנקבל נמנע מהן, אשר לגביהן יכול, שבנסיבות כגון במקרה זה, לא קיימת תמימות דעים בקרב המומחים. לאור זאת קיבלנו לדוגמא את עמדת הנקבל, ולוא בשל הספק, כי נמנע, בשל חשש מתופעות לוואי אפשריות, משימוש בסורפקטנט, בשלבים הראשונים ואף לאחר שנמצאו סימנים לדמם ראתי.

